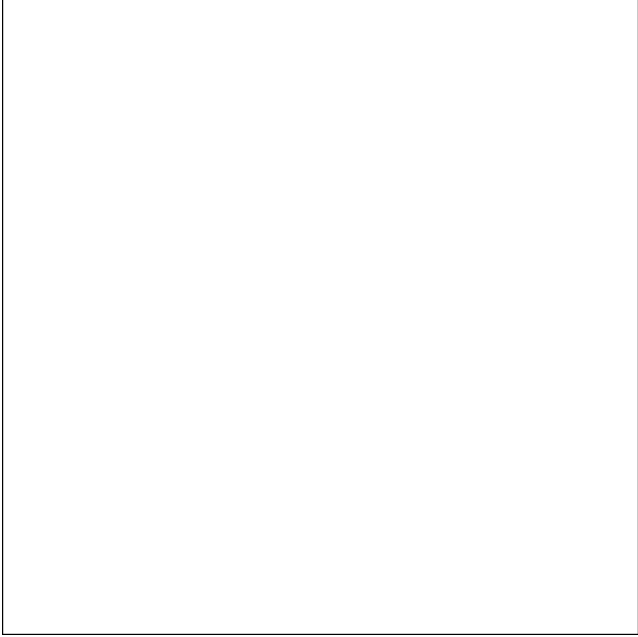

(utan bilder)

✎ Ann Nduku
🔗 Wiehan de Jager
📄 Eleni Manou
😊 grekiska
|| nivå 3

Κότα και Αετός

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Κότα και Αετός

Skriven av: Ann Nduku

Illustrerad av: Wiehan de Jager

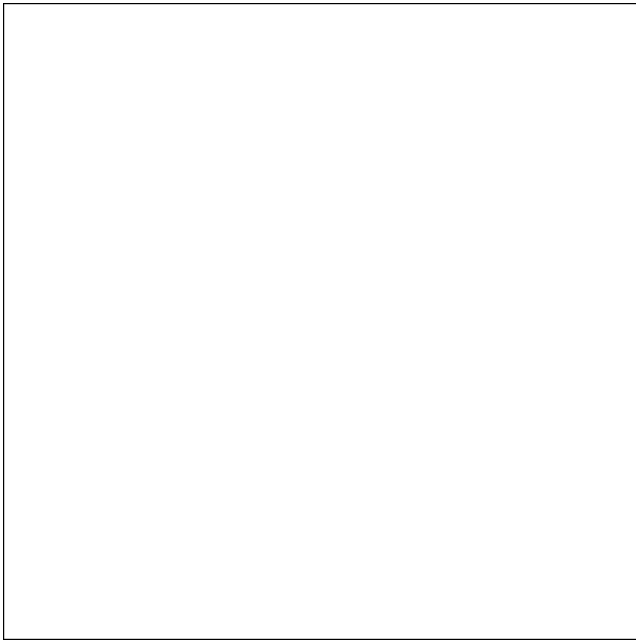
Översatt av: Eleni Manou

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

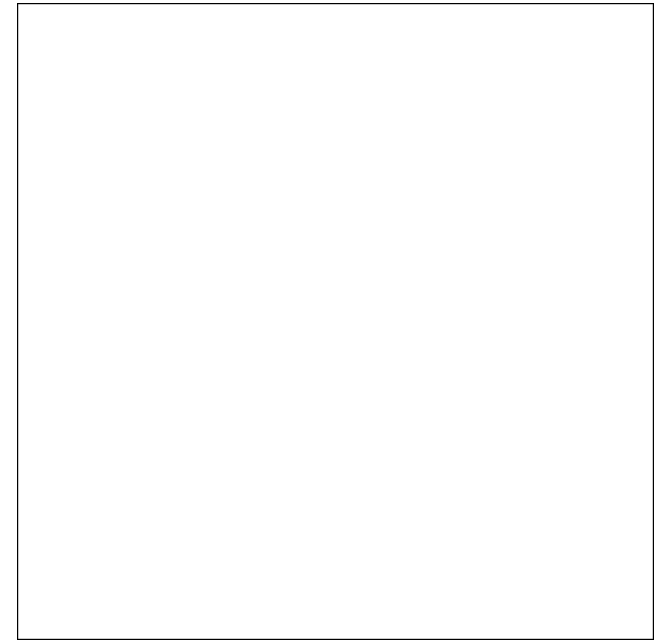
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Licens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv).

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

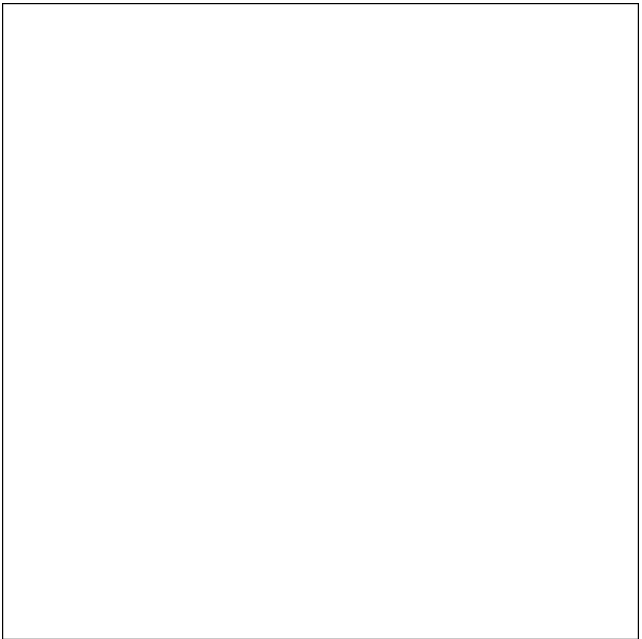

Μια φορά και έναν καιρό, Κότα και Αετός ήταν φίλοι. Ζούσαν ειρηνικά με τα άλλα πουλιά. Κανένας από αυτούς δεν μπορούσε να πετάξει.

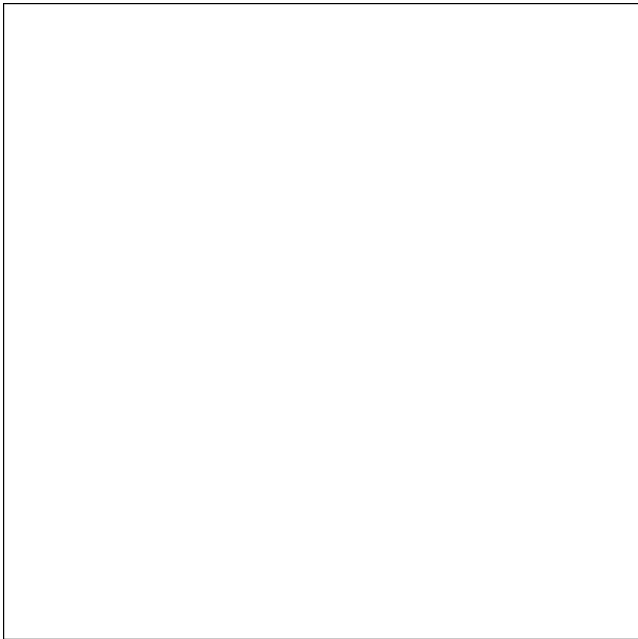

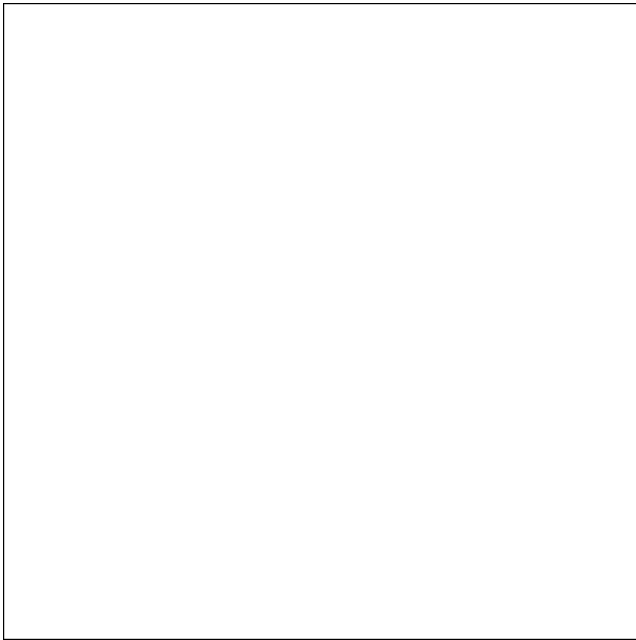
Καθώς η σκιά των φτερών του Αετού πέφτει στο έδαφος, η Κότα προειδοποιεί τα κοτοπουλάκια της. «Βγείτε από το γυμνό και ξηρό έδαφος». Και απαντούν: «Δεν είμαστε ανόητοι. Θα τρέξουμε».

Μια μέρα, υπήρχε λιμός στη γη. Ο Αετός
 έπρεπε να περπατήσει πολύ μακριά να βρει
 φαγητό. Αυτή γύρισε πίσω πολύ
 κουρασμένη. «Πρέπει να υπάρξει ένας
 ευκολότερος τρόπος να ταξιδέψεις!» είπε ο
 Αετός.

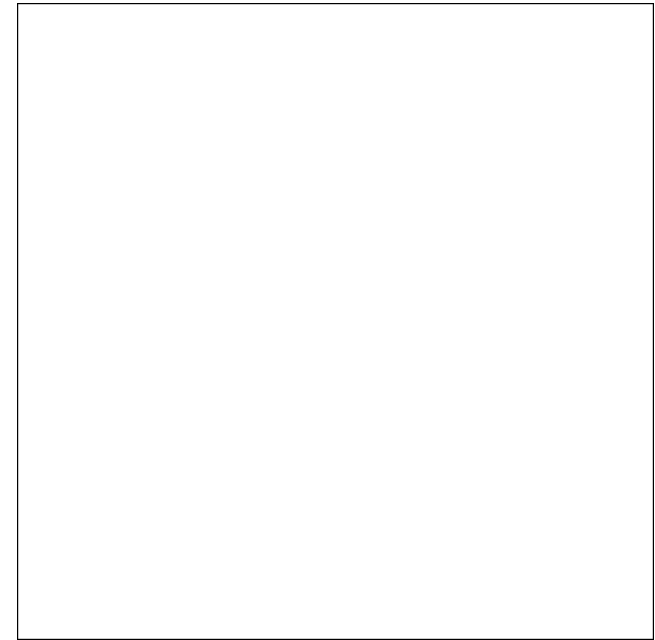

Όταν ο Αετός ήθεε την επόμενη μέρα,
 βρήκε την κότα να σκαλίζει την άμμο αλλά
 χωρίς βελόνα. Έτσι ο Αετός πέταξε κάτω
 πολύ γρήγορα και έπιασε ένα από τα
 κοτοπουλάκια. Το μετέφερε μακριά. Από κει
 και πέρα, κάθε φορά που εμφανιζόταν
 Αετός, βρίσκει την κότα να σκαλίζει την
 άμμο για τη βελόνα.

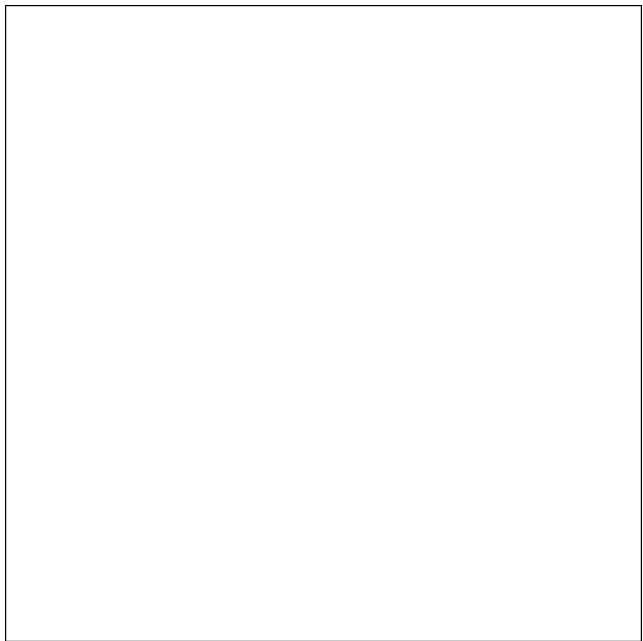
Μετά από ένα καλό ύπνο, η Κότα είχε μια λαμπρή ιδέα. Άρχισε να μαζεύει τα πεσμένα φτερά από όλα τα πουλιά φίλους της. «Ας τα ράψουμε μαζί πάνω από τα φτερά μας» είπε αυτή. «Ίσως αυτό θα κάνει πιο εύκολο να ταξιδεύουμε».

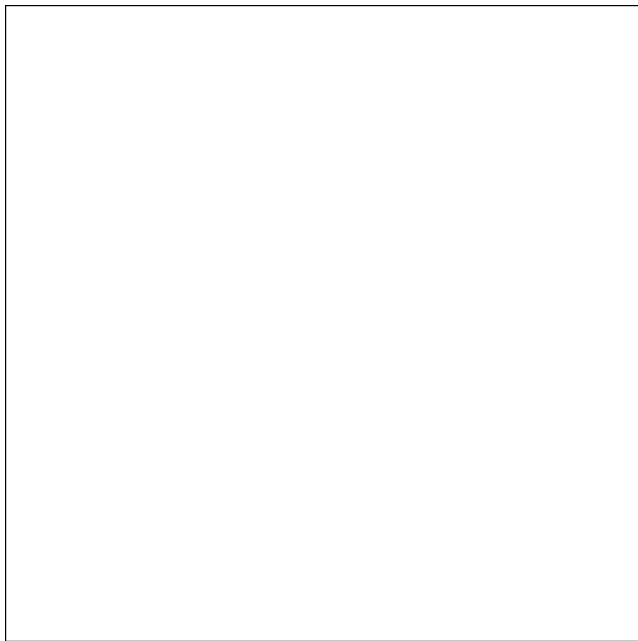
«Δώσε μου μια μέρα» η Κότα παρακάλεσε τον Αετό. «Μετά μπορείς να φτιάξεις τα φτερά σου και να πετάξεις μακριά να πάρεις φαγητό πάλι». «Μόνο μια μέρα» είπε ο Αετός. «Αν δεν μπορείς να βρεις τη βελόνα, θα πρέπει να μου δώσεις ένα από τα κοτοπουλάκια σου ως πληρωμή».

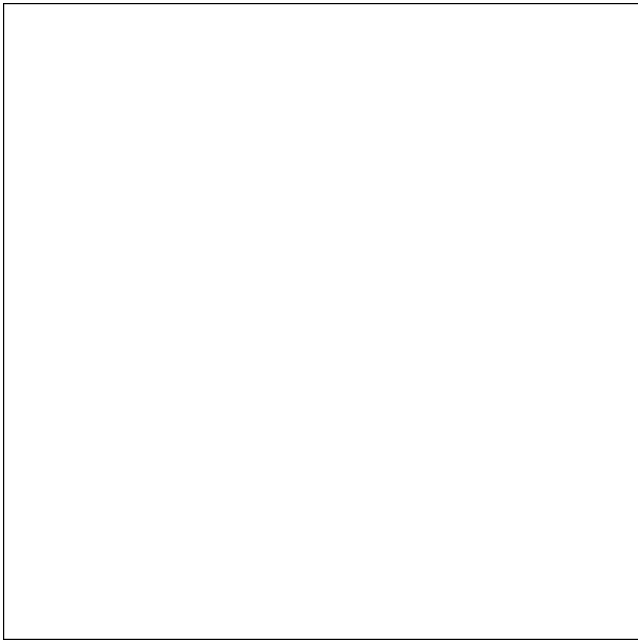
της.

Ο Αιτός ήταν ο μόνος στο χώρο με βελόνα,
έτσι αυτή άρχισε να ράβει πρώτα. Έκανε
για τον εαυτό της ένα ζευγάρι όμορφα
φτερά και πέρασε πάνω από την κότα. Η
κότα δανείστηκε τη βελόνα αλλά σύντομα
κουράστηκε από το ράψιμο. Άφησε τη
βελόνα στο ντουλάπι και πήγε μέσα στη
κουζίνα να ετοιμάσει φαγητό για τα παιδιά

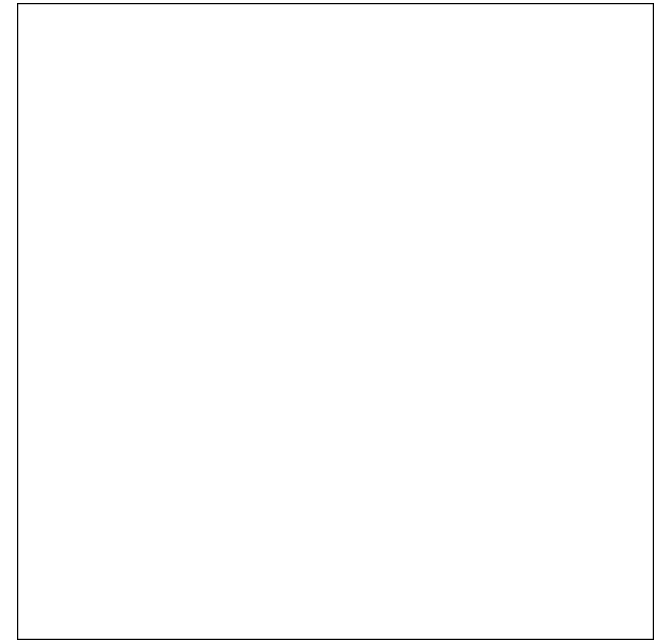

Αργότερα το απόγευμα, ο Αιτός επέστρεψε.
Ζήτησε τη βελόνα να φτιάξει μικρά φτερά
που είχαν χαλαρώσει στο ταξίδι της. Η
κότα κοίταξε στο ντουλάπι. Κοίταξε στην
κουζίνα. Κοίταξε στην αυλή. Αλλά η βελόνα
δεν βρέθηκε πουθενά.

Αλλά τα άλλα πουλιά είχαν δει τον Αετό να πετάει μακριά. Αυτοί ρώτησαν τη Κότα να τους δανείσει τη βελόνα να κάνουν φτερά για τους εαυτούς τους επίσης. Σύντομα υπήρχαν πουλιά που πετούσαν σε όλο τον ουρανό.

Όταν το τελευταίο πουλί επέστρεψε τη δανεισμένη βελόνα, η Κότα δεν ήταν εκεί. Έτσι τα παιδιά της πήραν τη βελόνα και άρχισαν να παίζουν με αυτήν. Όταν έπεσαν κουρασμένα από το παιχνίδι, άφησαν τη βελόνα μέσα στην άμμο.